

Κατερίνα Μανανεδάκη: «Στην τρέλα αδερφές μου, στην τρέλα!»

Δημοσιογράφος, συγγραφέας, μαμά, χειμερινή κολυμβήτρια, φωτογράφος, αθλήτρια-και η λίστα δεν έχει τέλος! Η Κατερίνα Μανανεδάκη μιλάει στο allyou και την Μαρία Πανάγου για όλα, με αφορμή το 15ο βιβλίό της "Εγώ πότε θα γίνω ευτυχισμένη;"

'Όταν ήταν μικρή ήθελε να γίνει αεροσυνοδός και αρχαιολόγος. Για να παίρνει το αεροπλάνο και να πηγαίνει στις ανασκαφές. Μετά ήθελε να γίνει προπονήτρια και μετά ζωγράφος. Κι επίσης, λίγο μπαλαρίνα και πιανίστρια... Τελικά έγινε δημοσιογράφος και συγγραφέας και μάλιστα τόσο πετυχημένη που και τα 14 προηγούμενα βιβλία που έχει γράψει, όχι μόνο έχουν γίνει μπεστ σέλλερς αλλά έχουν μεταφραστεί σε ξένες γλώσσες κι έχουν μεταφερθεί στη σκηνή του θεάτρου ή στη μικρή και τη μεγάλη οθόνη.

«Έγώ πότε θα γίνω ευτυχισμένη;» Αυτός είναι ο τίτλος του τελευταίου βιβλίου της Κατερίνας που βρήκε τη θέση του στις βιτρίνες και τα ράφια των βιβλιοπωλείων πριν από λίγες μέρες.

«Σε μια εποχή που όλοι ψάχνουμε να βρούμε κάτι για να μας δώσει χαρά και να μας κάνει ευτυχισμένους, σκέφτηκα πως θα μου άρεσε να «πατήσω» πάνω σε... οδηγίες χρήσης ευτυχίας και να στήσω μια ιστορία γεμάτη χαμόγελο και ανατροπές. Τι μας κάνει αλήθεια ευτυχισμένους; Μήπως ήρθε η ώρα να αφήσουμε στην άκρη το “πρέπει” και να βάλουμε στη ζωή μας το “θέλω”; Να μάθουμε να μας αγαπάμε ενάντια σε όλους και σε όλα; Και ο μύθος αρχίζει να στήνεται»...

Έτσι προέκυψε η ιδέα για το νέο της βιβλίο, μάς λέει η Κατερίνα. Σαν παιχνίδι. Άλλωστε για την ίδια, όλα είναι ένα παιχνίδι. Και ίσως γι' αυτό πετυχαίνει με

όλα όσα καταπιάνεται. Τι είναι όμως τελικά αυτό, που κερδίζει τον αναγνώστη στο γράψιμό της και κάνει τα βιβλία της ανάρπαστα; «Νομίζω πως είναι το ότι η κάθε ιστορία, είναι στην πραγματικότητα μια δική μας ιστορία! Εγώ βάζω κομμάτια του εαυτού μου, όσοι διαβάζουν ανακαλύπτουν δικά τους, ζούμε τις περιπέτειες των ηρώων και λέμε με ανακούφιση: «Ουφ, μια χαρά είμαστε εμείς! Αυτοί περνάνε χειρότερα». Και φυσικά το χιούμορ, τα κάνει όλα να μοιάζουν πιο φωτεινά, διώχνει το φόβο και την απελπισία».

Εσείς έχετε αναρωτηθεί ποτέ τον τίτλο του βιβλίου σας; «Εγώ, πότε θα γίνω ευτυχισμένη»;

«Οουουου! Άπειρες φορές κάθε μέρα! Στο σπίτι, στη δουλειά, στις φίλες μου, το λέω σαν ξόρκι και κάθε φορά χαμογελώ, φεύγει από πάνω μου κι ένα μικρό κομμάτι αγωνίας. Εγώ πότε θα γίνω ευτυχισμένη επιτέλους; Αν και για να σου πω την αλήθεια Μαρία, με την αγάπη που εισπράττω γι αυτό το βιβλίο από τους αναγνώστες από την πρώτη κιόλας μέρας, έχω αρχίσει και νιώθω πολύ ευτυχισμένη!»

Οι άνθρωποι βρίσκονται συνεχώς στην αναζήτηση της ευτυχίας χωρίς να την βρίσκουν τελικά. Πιστεύετε ότι ξέρουν τι είναι ευτυχία ή την αναζητούν σε λάθος πράγματα;

«Νομίζω πως η κρίση, κάπως μας έμαθε να ψάχνουμε τη χαρά και την ευτυχία στα μικρά πράγματα. Σε μια στιγμή, σε ένα βλέμμα, σε ένα χαμόγελο, σε μια καλή κουβέντα. Δεν είναι εύκολο να κάνουμε ειρήνη με τον εαυτό μας και να πάψουμε να αυτομαστιγωνόμαστε για τα λάθη που κάναμε. Πρέπει όμως να το καταφέρουμε και να βρούμε χαρά σε αυτά που κάναμε σωστά. Θα έλεγα πως η ευτυχία είναι σαν μια μικρή πολύχρωμη πεταλούδα που περιμένει απλώς να ανοίξουμε το παράθυρο και να τη βάλουμε στη ζωή μας!»

Τι είναι για σας η ευτυχία;

«Το να μπορώ να παραμένω αισιόδοξη όταν όλα είναι απαισιόδοξα. Να μπορώ να κρατάω την ελπίδα στη ζωή μου και να παραμένω ζωντανή μετά από κάθε μάχη!»

Θυμάστε την πιο ευτυχισμένη στιγμή της ζωής σας;

«Μμμμ! Νομίζω πως η πιο ευτυχισμένη στιγμή στη ζωή μου είναι αυτή που περιμένω να έρθει!»

Από που εμπνέεστε τα θέματα των βιβλίων σας;

«Από παντού! Από κουβέντες, από εικόνες, μου αρέσει να παρατηρώ τους πάντες και τα πάντα! Τα μάτια μου δεν χορταίνουν ποτέ να κοιτούν και η καρδιά μου δεν σταματά ποτέ να μαζεύει συναισθήματα».

Ποιο θεωρείτε ότι είναι το καλύτερο όλων, αυτό που ενδεχομένως ευχαριστηθήκατε περισσότερο.... Ξεχωρίζετε κάποιο;

«Αγαπώ ιδιαίτερα το «Τί Τραβάμε κι Εμείς οι Μάνες!». Κι είμαι απίστευτα

χαρούμενη που το έχουν αγαπήσει άπειρα και όλες οι μαμάδες. Αυτό είναι που θα γίνει και θεατρική παράσταση στο θέατρο Χυτήριο, χάρη στη Βάσια Παναγοπούλου, που ετοιμάζει πολλά και εντυπωσιακά!

Πόσον καιρό σας παίρνει να γράψετε ένα βιβλίο;

«Συνήθως γράφω ένα βιβλίο το χρόνο. Ατέλειωτες ώρες μπροστά στον υπολογιστή, με τους ήρωες να με τραβούν από δω κι από εκεί για να μου δείξουν τι πρέπει να γράψω και πως πρέπει να το γράψω. Είναι απαιτητικό και ανυπομονούν κάθε φορά να συναντήσουν τους αναγνώστες. Μόνο όταν γράψω τη λέξη «Τέλος» ηρεμούν κι αυτοί κι εγώ μαζί τους».

Ποιοι είναι οι πραγματικοί σας ήρωες;

«Όλοι όσοι πέφτουν και καταφέρνουν να σηκώνονται ξανά και ξανά, να συνεχίζουν πολεμώντας σαν να μην υπάρχει αύριο».

Απομονώνεστε για να γράψετε ή τα καταφέρνετε μέσα στην έντονη και τρελή καθημερινότητα;

«Στην τρέλα αδελφές μου, στην τρέλα. Νομίζω πως αν απομονωθώ δεν θα μπορώ να γράψω ούτε λέξη! Τα κάνω όλα ταυτόχρονα και σαν σβούρα γυρίζω με μεγάλες ταχύτητες».

Τι σας λένε συνήθως οι αναγνώστες σας όταν σας γνωρίζουν από κοντά;

«Μα πως ξέρεις τι περνάω και τι γίνεται στο σπίτι μου; Έχεις βάλεις κάμερες;». Αυτό είναι το πιο συνηθισμένο σχόλιο. Και με κάνει απίστευτα χαρούμενη γιατί νιώθω πως είμαστε όλοι μια μεγάλη παρέα που γελάμε με τα ίδια αστεία και ζούμε τα ίδια τρελά πράγματα στην καθημερινότητα μας».

Η Κατερίνα Μανανεδάκη ξεκίνησε την καριέρα της ως δημοσιογράφος, έχει δουλέψει χρόνια στην τηλεόραση, στο ραδιόφωνο και στον περιοδικό Τύπο, σε εκδόσεις υψηλής αναγνωσιμότητας και κυκλοφορίας. Πώς αυτοπροσδιορίζεται τελικά; Δημοσιογράφος ή συγγραφέας;

«Μια φορά δημοσιογράφος, πάντα δημοσιογράφος! Άλλωστε κάθε βιβλίο μου έχει πολλές «κρυμμένες» παραμέτρους, μεγάλη έρευνα και «δημοσιογραφική διαστροφή» ώστε να μπορείς να διαβάζεις και πίσω από τις λέξεις, να βρίσκεις πράγματα που μοιάζουν σε πρώτη ανάγνωση αστεία αλλά που με μια δεύτερη ματιά είναι και απόλυτα σοβαρά. Η συγγραφή είναι ο κύκλος που κλείνει γλυκά τη σκληρή δουλειά, τη σοβαρότητα και τον σεβασμό για τον αναγνώστη, που βάζω σε κάθε λέξη και εικόνα».

Γιατί τότε δεν κάνετε και κάτι δημοσιογραφικά;

«Δεν προλαβαίνω! Άλλωστε δυστυχώς, περνάει μεγάλη κρίση και η δημοσιογραφική κοινότητα. Ούτε που φανταζόμασταν αυτά που ήρθαν... Μου λείπει καμιά φορά η τηλεόραση. Το έλα εσύ από δω, πήγαινε εσύ από εκεί, οι συσκέψεις, οι αγωνίες, οι άνθρωποι, οι χαρές και οι

απογοητεύσεις αλλά και πάλι, μόνο ο σουπερμαν μπορεί να τα προλάβει όλα»!

Πώς ήταν τα παιδικά χρόνια μιας γυναίκας που έμαθε να τα πετυχαίνει όλα;

«Μαγικά! Πήρα άπειρη αγάπη και τρυφερότητα. Το μοναδικό κορίτσι ανάμεσα σε δεκάδες αγόρια, έπαιζα με αεροπλανάκια και στις αλάνες, μεγάλωσα στις Σέρρες, έζησα απίστευτες περιπέτειες και έκανα χιλιάδες σκανδαλιές! Μετά ασχολήθηκα με τον αθλητισμό, έκανα πρωταθλητισμό, για την ακρίβεια έπταθλο και έτσι είχα την τύχη να μάθω να κυνηγάω τη νίκη αλλά να μην πτοούμε εύκολα από τις ήπτες».

Ως παιδί διαβάζατε; Στο σπίτι υπήρχαν βιβλία και παρότρυνση για μάθηση;

«Η μαμά μου είναι μανιακή αναγνώστης. Διαβάζει τα πάντα. Δεν υπάρχει στιγμή που να μην έχει δίπλα της ένα βιβλίο. Έτσι κοντά της έμαθα κι εγώ να απομονώνομαι από τους πάντες και τα πάντα και να ταξιδεύω σε φανταστικές ιστορίες. Έχω περάσει αμέτρητες ώρες σε μια αυλή, στη σκιά ενός δέντρου να διαβάζω...Ευτυχία!»

Στις ελεύθερες ώρες σας, αν έχετε, τι κάνετε;

«Έχω πολλές και καλές φίλες που περνάμε ώρες ατέλειωτες μιλώντας! Σοκολάτες, αναψυκτικά, βόλτες, ξέρετε αυτά που κάνουν τα κορίτσια όταν είναι μόνα και γεμίζουν τις μπαταρίες τους! Η φιλία για μένα είναι ιερό πράγμα. Και είμαι εξαιρετικά τυχερή που έχω φίλες και φίλες που με αγαπούν πολύ».

Θυμάστε ποιο ήταν το πρώτο βιβλίο που διαβάσατε; Τι σας έμεινε από αυτό;

«Οι μικρές κυρίες! Αν είσαι καλό και ρομαντικό κορίτσι, θα βρεις ένα αγόρι που θα σε αγαπά ως τον ουρανό και θα ταξιδέψεις μαζί του στο ηλιοβασίλεμα! Ναι, είμαι αυτή που θέλει πάντα στο τέλος όλοι να βρίσκουν το δρόμο τους και να ζουν σε ένα ροζ σύννεφο. Μην το πεις παραέξω, αλλά είμαι αθεράπευτα ρομαντική!»

Το τελευταίο βιβλίο έχει πάρει τον δρόμο του. Έχετε ξεκινήσει ήδη να γράφετε το επόμενο;

«Ξεκίνησα κάτι καινούριο αλλά το σταμάτησα γιατί οι ήρωες του «Εγώ Πότε Θα Γίνω Ευτυχισμένη» είναι πολύ απαιτητικοί και θέλουν να ασχολούμαι τώρα μόνο μαζί τους».

Ποιος είναι ο αγαπημένος σας συγγραφέας;

«Ο Ντοστογιέφκσι. Ο ένας και μοναδικός γητευτής της ανθρώπινης ψυχής».

Έχετε χρόνο να διαβάζετε βιβλία;

«Ξαναδιαβάζω τώρα τη «Θεία Κωμωδία» του Δάντη. Μου αρέσει να επιστρέφω συχνά πυκνά στα αγαπημένα μου βιβλία και να χάνομαι στις σελίδες τους»...

Έχετε χόμπι;

«Είμαι χειμερινή κολυμβήτρια και μου αρέσει πολύ να φωτογραφίζω σύννεφα, θάλασσες και λουλούδια που τα φυσά ο αέρας».

Πείτε μου πέντε λέξεις που περιγράφουν τον εαυτό σας...

«Ανυπόμονη, αισιόδοξη, πεισματάρα, χαρούμενη... και ένα περισσεύει»...

Ποιο είναι το μότο σας;

**«Το, σύμφωνα με τον Ντοστογιέφσκι,
«είσαι αυτός που είσαι κι αυτό έχει
συνέπειες».**

Ποιο άλλο ταλέντο θα θέλατε να είχατε;

«Να ζωγραφίζω όπως ο Ματίς».

Πώς φαντάζεστε τον εαυτό σας δέκα χρόνια μετά;

«Στην Κρήτη, είναι η καταγωγή μου από τα Χανιά, στις Καλύβες ή στα Φαλάσαρνα, το δικό μου επίγειο παράδεισο, με ένα μεγάλο καπέλο κι ένα ποδήλατο να κάνω βόλτες παρέα με τον υπολογιστή μου και να γράφω για πειρατές και όμορφες γυναίκες που κολυμπάν στα πράσινα νερά!»

Αν μπορούσατε να αλλάξετε κάτι στην ζωή σας, τι θα ήταν αυτό;

«Θα ήθελα κάπου εκεί γύρω στα 25 να είχα κερδίσει το τζόκερ. Άλλα σου έρχεται η επιφοίτηση για τους σωστούς αριθμούς όταν τη θέλεις; Δε σου έρχεται!»

* Το βιβλίο της Κατερίνας Μανανεδάκη "εγώ πότε θα γίνω ευτυχισμένη;" κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ